

Лісове озеро

Анатолій Давидов

— До нашого озерця підемо! — сказав Ігоркові тато.

— Так воно ж замерзло, — здивувався той.

А татко вже лаштував рюкзак, лижі, дістав з комірчини льодоруб, з яким раніше на зимову рибалку ходив.

— Будемо рибу ловити, — зрадів хлопець.

— На цей раз рятувати, — загадково усміхнувся тато.

І ось вони в лісі біля озерця. Хоч тут і затишно, однак мороз аж тріщить, озерце снігом замело, тільки на середині крига чиста пречиста. Ігорок побіг туди, заглянув крізь лід і страшенно здивувався: на нього звідусіль дивилися... риб'ячі очі.

— Чого вони тут? — чудувався Ігор.

А тато вже рубав лід. Й коли зробив чималу ополонку, витер піт з чола.

— Кисню їм, сину, не вистачало...

І великі, й малі рибки пливли до ополонки, навіть вистрибували з води. Один окунець на лід вискочив. Затріпався, застрибав, а назад ніяк не потрапить.

І горок обережно взяв його і вкинув до ополонки.

— Живи! — сказав.